Sermones "Amici" dicti

Basel: Nicolaus Kesler, 1495 Seite 116

currit querens quē deuoret. vñ Greg⁹. Nihil fecisse se estimat
cuȝ aīas non sautiat. Sed populus cepit toto corde sequi dñm
quādo ignis de celo dabat: sicut ibi dr. Ignis iste spm̄sanctū si-
gnificat. vnde Luc. xij. Ignē veni mittere in terrā: ⁊ quid volo
nisi vt ardeat? De isto igne dicit Beda. Spūssanctus non solū
in futuro ꝑfectā: sed etiā in presenti maximā iustis quietē tribu-
it: cū eoꝝ mētes celestis igne charitatis accēdit. Et hec vera est
imo est sola in hac vita reqes aīaꝝ diuina dilectiōe repleri. Spe
sup̲ne retributiōis ꝓsꝑa mūdi simul ⁊ aduersa ꝯtēnere: terrena
desideria a se fundit⁹ extirpare. Cōcupiscētijs secularib⁹ renūci
are. O si ignis iste sup̲ nos descēderet: vtiqꝫ toto corde nos deū
sequi faceret. Sed nota ꝙ debem⁹ sequi dñm triplicit̄: scȝ sine di-
latione: sine deliberatiōe: ⁊ sine vlla excusatione. Primo debe-
mus sequi dñm sine dilatiōe. Quia dr de petro andrea iacobo
⁊ iohāne. Mat. iiij. Qui cōtinuo secuti sunt dñm: qđ valde ē con
tra pigros: qui cōuerti differūt. vñ Ecc. v. Ne tardes conuerti
ad dñm: ⁊ ne differas de die in diē. Quare aūt cōuersio non est
differēda. Ber. dicit. Quid in reb⁹ humanis est certi⁹ morte: qđ
hora mortis incerti⁹ īuenit̄? Nō miseret̄ inopi: aut nō reuer̄et̄ di
uitias: nō generi cuiuslibet: non deniqꝫ ipsi ꝑcit etati nisi ꝙ seni-
bus ē in ianuis: iuuenib⁹ in insidijs. Scđo debem⁹ seq̄ dñm sine
deliberatiōe: Nā post magni angeli ꝯsiliū: alteri⁹ ꝯsilio non est
vtēdū. vñ dr Luc. ix. Ille q̄ añqꝫ vellet sequi dñm volebat p̄us
renūciare domui ait dñs ꝙ nō esset apt⁹ regno celoꝝ. De vita ⁊
morib⁹ taliū dic̄ Ber. Multi sūt bone iesu qui volūt esse paup̲-
es sine defectu: hūiles sine despectu: patiētes sine tribulatione.
casti sine carnis maceratōe. Tertio debem⁹ seq̄ dñȝ sine vlla ex
cusatiōe: q̄r ille q̄ p̲ op̲a pietatis in p̲entes suos de se xp̄i seq̄la ex
cusari voluit dr Mat. viij. Dñe p̲mitte me p̄us sepelire prēm ⁊
mr̄eȝ: audiuit a dño. Sine mortuos sepelire mortuos suos: vēi
sequere me. vñ Hiero. Licet paruul⁹a collo depēdeat: nepos li
cet sparso crine ⁊ scissis vestib⁹: vbera q̄ te lactauit mater ośdat
Licet in limine iaceat pater. Per calcatū p̄reȝ: per calcataȝ ve-
ni matrem: siccis oculis ad verillū crucis euola: solum pietatis
genus est in hac re non habere pietatem: gladium tenet hostis
vt me feriat: ⁊ ego de matris lachrymis cogitabo? Secundo

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT

http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-740/0116

Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt

gefördert durch die DFG